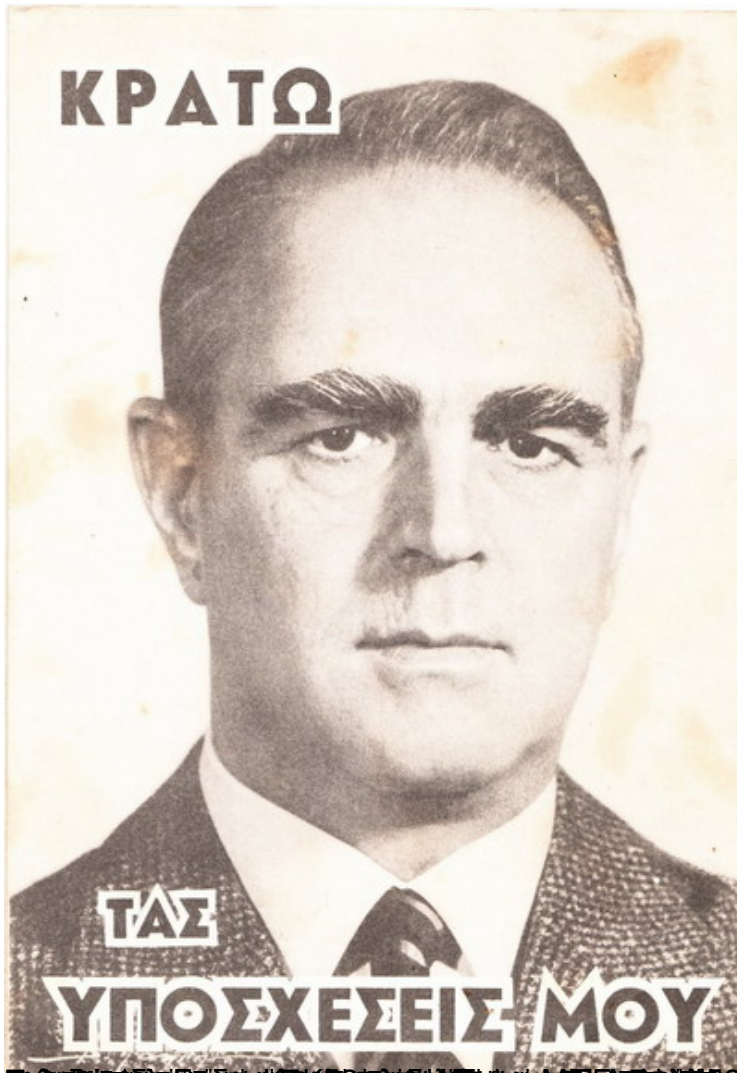

Μια Κυριακή μισό αιώνα νωρίτερα, στις 29 Οκτωβρίου 1961, διενεργούνται εκλογές. Είναι η έκτη φορά μετά τη λήξη του εμφυλίου που καλούνται οι Έλληνες στις κάλπες και στην ιστορία έχουν καταγραφεί ως «εκλογές βίας και νοθείας». Σε κάθε περίπτωση αποτελούν σημείο εκκίνησης πολιτικής έντασης που θα κορυφωθεί με τα «Ιουλιανά» του '65 και το στρατιωτικό πραξικόπημα του Απριλίου του '67.

Την ίδια στιγμή, υφαίνεται νέο δεκαετές μνημόνιο με

σκληρότερα μέτρα για μισθούς, συντάξεις, κοινωνικές παροχές και φόρους. Αυτά φέρνει η απόφαση της Συνόδου Κορυφής για το "κούρεμα" του χρέους, ενώ ο αμερικανικός οίκος αξιολόγησης Fitch αναφέρει στην έκθεσή του όπου σχολιάζει τις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της ΕΕ: *"Η επιβολή απομείωσης του ελληνικού χρέους κατά 50% θα μπορούσε να θεωρηθεί από τον οίκο ως πτωχευτικό γεγονός (default event) με βάση τα κριτήρια μας"*.

Ταυτόχρονα σχεδόν οι μισοί από τους κορυφαίους αναλυτές, οικονομολόγους και διαχειριστές κεφαλαίων που συμμετείχαν σε δημοσκόπηση του Reuters εκτιμούν, ότι η συμφωνία στην οποία κατέληξαν οι Ευρωπαίοι ηγέτες στην Σύνοδο Κορυφής της Τετάρτης για "κούρεμα" 50% του ελληνικού χρέους, μπορεί να μην είναι αρκετή για να καταστήσει βιώσιμο το χρέος της Ελλάδας και για να διασφαλίσει την σταθερότητα στην Ευρωζώνη.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, η πίστη απέναντι στην πολιτική ηγεσία είναι δεδομένο ότι θα δοκιμαστεί, είναι πιθανόν επίσης κάποιοι να επιθυμούν άλλουν είδους «ησυχία, τάξη & ασφάλεια» και το μέλλον δεν προμηνύεται αισιόδοξο.

Στην αδόκιμη ίσως σύγκριση των δύο ημερομηνιών που τις χωρίζει μισός αιώνας, υπάρχουν λίγα κοινά στοιχεία. Οι πρεσβύτεροι, λογικά φρονούν ότι τότε υπήρχαν περισσότερες ελπίδες. Ότι τότε, ήταν περισσότερο στο «χέρι μας». Στις μέρες μας, οι ελπίδες, χάνονται ανάμεσα στα σοβαρά σφάλματα του παρελθόντος, την αδυναμία των κυβερνήσεων να πείσουν, το βάρος των χρεών και το τέλος χρόνου που σήμανε τόσο από την Ε.Ε. όσο και από τις αγορές.